

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 11734/2022
05.10.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Драгане Бољевић, Весне Станковић и Јелене Ивановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мирослав Вуковић адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Славица Ћировић адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4421/21 од 07.04.2022. године, у седници већа одржаној дана 05.10.2022. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4421/21 од 07.04.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4421/21 од 07.04.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Мионици П 289/19 од 28.05.2021. године која је исправљена решењем тог суда П 289/19 од 10.03.2022. године, ставом првим изреке, утврђено је да је тужилац стекао право стварне службености пролаза колима, пешице и пољопривредним машинама преко дела послужне парцеле ... из листа непокретности ... КО ... у својини туженог ради коришћења повласне парцеле ... из листа непокретности ... КО ..., и то путним правцем који је у том ставу изреке одређен означеним мерама и границама, што је тужени дужан да призна, трпи и дозволи да тужилац своје право службености упише у теретни лист листа непокретности .. КО ... код Републичког геодетског завода - Служба за катастар непокретности Мионица. Ставом другим изреке, одбијен је противтужбени захтев којим је тужени тражио да се утврди да тужилац нема право стварне службености пролаза колима, пешице и пољопривредним машинама путним правцем означеним мерама и границама наведеним у овом ставу изреке, што би тужилац био дужан да призна и да се убудуће уздржава од пролаза описаним делом парцеле ... који је у облику неправилног троугла површине од бм². Ставом трећим изреке, одбијен је противтужбени захтев којим је тужени тражио да се укине као непотребно право стварне службености тужиоца пролаза колима, пешице и пољопривредним машинама путним правцем који је у овом ставу изреке одређен означеним мерама и границама, што би тужилац био дужан да призна и да му се забрани да убудуће за улазак на свој пут на парцели ... користи улаз преко дела парцеле ... који је у облику неправилног троугла, у површини од бм². Ставом четвртим изреке,

обавезан је тужени да накнади тужиоцу трошкове парничног поступка у износу од 297.300,00 динара у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 4421/21 од 07.04.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Мионици П 289/19 од 28.05.2021. године, испрвљена решењем истог суда од 10.03.2022. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је, из свих разлога прописаних чланом 407. ЗПП, благовремено изјавио ревизију предвиђену чланом 404. тог закона (посебна ревизија).

Ревизија предвиђена одредбом члана 404. ЗПП може се изјавити само због погрешне примене материјалног права. Зато наводи ревидента о учињеној битној повреди одредаба парничног поступка из члана 374. ЗПП нису цењени приликом одлучивања о дозвољености посебне ревизије туженог.

Остали наводи туженог, по оцени Врховног касационог суда, не оправдавају потребу одлучивања о ревизији из неког од разлога прописаних чланом 404. став 1. ЗПП. Код утврђене чињенице да је тужилац фактички вршио право које чини садржину права стварне службености у периоду дужем од 20 година, чему се тужени није противио све до лета 2019. године (тужба је поднета 18.12.2019. године) и да због конфигурације терена, односно постојећих објеката није могућ приступ тужиоцевом земљишту са јавног пута, не постоји потреба за новим тумачењем одредби чланова 50. и 54. Закона о основама својинско-правних односа. Одлучивање о посебној ревизији туженог ради уједначавања судске праксе не оправдава приложена сентенца из пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1718/2011 од 25.01.2012. године јер није донета у спору са идентичним чињеничним стањем, пошто тужени у овом спору није доказао да је службеност непотребна за коришћење повласног добра. Сентенца из пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1416/2019 од 25.06.2019. године није применљива у овом случају јер је у тужбеном захтеву стварна службеност јасно опредељена мерама и границама, односно правцем њеног простирања.

Из наведених разлога, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Ревизија туженог није дозвољена ни на основу члана 403. став 3. ЗПП. Вредност предмета спора је у тужби одређена износом од 50.000,00 динара, а у противтужби износом од 10.000,00 динара. Тако одређене вредности предмета спора су очигледно ниже од динарске противвредности износа од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе и противтужбе, која је по наведеној одредби меродавна за дозвољеност ревизије.

Због тога је, на основу члана 410. став 2. тачка 5. и члана 413. ЗПП, одлучено као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић